

EVROPSKI PARLAMENT

2009–2014

Dokument zasedanja

A7-0333/2011

6. 10. 2011

POROČILO

o organiziranem kriminalu v Evropski uniji
(2010/2309(INI))

Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve

Poročevalka: Sonia Alfano

PR_INI

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
OBRAZLOŽITEV	20
MNENJE ODBORA ZA PRAVICE ŽENSK IN ENAKOST SPOLOV	22
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU	26

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o organiziranem kriminalu v Evropski uniji (2010/2309(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 3 Pogodbe o Evropski uniji, člena 67, poglavja 4 (členi od 82 do 86) in poglavja 5 (členi od 87 do 89) Pogodbe o delovanju Evropske unije in Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju stockholmskega programa na področju svobode, varnosti in pravice¹, sporočila Komisije z naslovom „Zagotavljanje območja svobode, varnosti in pravice za državljane Evrope: Akcijski načrt izvajanja stockholmskega programa“(KOM(2010)0171) in sporočila Komisije „Izvajanje strategije notranje varnosti EU: pet korakov k varnejši Evropi“ (KOM(2010)0673),
- ob upoštevanju sklepov Sveta za pravosodje in notranje zadeve z dne 8. in dne 9. novembra 2010 o vzpostavitvi in izvajanju svežnja politik EU za boj proti hudim in organiziranim oblikam mednarodnega kriminala,
- ob upoštevanju Okvirnega sklepa Sveta 2008/841/PNZ s 24. oktobra 2008 o boju proti organiziranemu kriminalu²,
- ob upoštevanju konvencije Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu, sprejete na generalni skupščini 15. novembra 2000 (resolucija 55/25) in njenih protokolov, še posebej protokola za preprečevanje, zatiranje in kaznovanje trgovine z ljudmi, zlasti z ženskami in otroki, protokola o boju proti trgovini z migranti po kopnem, po morju in po zraku ter protokola proti nezakoniti proizvodnji strelnega orožja, delov in sestavnih delov ter streliva in trgovini z njimi,
- ob upoštevanju Okvirnega sklepa Sveta 2003/577/PNZ z dne 22. julija 2003 o izvrševanju sklepov o zasegu premoženja ali dokazov v Evropski uniji, Okvirnega sklepa Sveta 2005/212/PNZ z dne 24. februarja 2005³ o zaplembi premoženjske koristi, pripomočkov in premoženja, ki so povezani s kaznivimi dejanji, ter Okvirnega sklepa Sveta 2006/783/PNZ z dne 6. oktobra 2006 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odredb o zaplembi,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2007/845/PNZ z dne 6. decembra 2007⁴ o sodelovanju med uradi za odvzem premoženjske koristi držav članic na področju sledenja in identifikacije premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, ali drugega premoženja, povezanega s kaznivimi dejanji, ter ob upoštevanju poročila Komisije KOM(2011)0176 na podlagi člena 8 tega sklepa,

---

¹ UL C 115, 11.05.10, str. 1.

² UL L 300, 11.11.08, str. 42.

³ UL L 68, 15.3.2005, str. 49.

⁴ UL L 332, 18.12.2007, str. 103.

- ob upoštevanju sklepov Sveta o zasegu in odvzemu premoženjske koristi (7769/3/10),
- ob upoštevanju Konvencije Sveta Evrope o pranju, odkrivanju, zasegu in zaplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, ter o financiranju terorizma (CETS št. 198),
- ob upoštevanju študije „Ocena učinkovitosti praks držav članic EU pri identifikaciji, sledenju, zamrznitvi in zaplembi premoženja, pridobljenega s kaznivim dejanjem“ (2009), ki jo je naročila Komisija,
- ob upoštevanju študije Evropskega parlamenta z naslovom „Vloga EU v boju proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu“¹,
- ob upoštevanju poročil o evropski oceni ogroženosti zaradi organiziranega kriminala (OCTA), ki jih letno pripravlja Europol², še zlasti poročila iz leta 2011,
- ob upoštevanju skupnega poročila Europol, Eurojusta in Frontexa o stanju notranje varnosti v EU (2010),
- ob upoštevanju letnih poročil Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami o stanju problema drog v Evropi,
- ob upoštevanju letnih poročil italijanskega nacionalnega direktorata za boj proti mafiji (*Direzione Nazionale Antimafia*); ob upoštevanju poročil nemške zvezne kriminalistične policije (*Bundeskriminalamt*, BKA) o prisotnosti mafijske organizacije 'ndrangheta v Nemčiji, zlasti najnovejšega izmed teh poročil, naslovljenega „Analiza dejavnosti klana San Luca v Nemčiji“,
- ob upoštevanju poročila o oceni nevarnosti ruskega organiziranega kriminala (poročilo ROCTA), ki ga je pripravil Europol leta 2008,
- ob upoštevanju splošnega poročila o dejavnostih Europol (2009),
- ob upoštevanju študije z naslovom „Izboljšanje usklajevanja med organi EU, pristojnimi na področju policijskega in pravosodnega sodelovanja: evropskemu tožilcu naproti“, ki jo je naročil Evropski parlament,
- ob upoštevanju Okvirnega sklepa Sveta 2006/960/PNZ o poenostavitvi izmenjave informacij in obveščevalnih podatkov med organi kazenskega pregona držav članic Evropske unije,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2009/426/PNZ z dne 16. decembra 2008 o okrepitvi Eurojusta in spremembi Okvirnega sklepa 2002/187/PNZ o ustanovitvi Eurojusta za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala³,

---

¹ EP 410.678.

² <http://www.europol.europa.eu/index.asp?page=publications&language=>

³ UL L 138, 04.06.09, str. 14.

- ob upoštevanju letnih poročil Eurojusta (2002-2010) ¹,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2008/976/PNZ z dne 16. decembra 2008 o Evropski pravosodni mreži²,
- ob upoštevanju sporočila Evropske komisije Svetu in Evropskemu parlamentu o vlogi Eurojusta in Evropske pravosodne mreže v boju proti organiziranemu kriminalu in terorizmu v Evropski uniji (KOM(2007)0644),
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2009/371/PNZ o ustanovitvi Evropskega policijskega urada (Europol) ³,
- ob upoštevanju Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ o varstvu osebnih podatkov, ki se obdelujejo v okviru policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah⁴,
- ob upoštevanju konvencije z dne 29. maja 2000 o medsebojni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije⁵ in aktov Sveta z dne 16. oktobra 2001 o protokolu k tej konvenciji in z dne 18. decembra 1997 o Konvenciji o medsebojni pomoči in sodelovanju med carinskimi upravami (Neapelj II)⁶,
- ob upoštevanju Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami ter poznejših aktov, ki ga spreminjajo⁷,
- ob upoštevanju sporočil Evropske komisije na podlagi člena 34 Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (KOM(2005)0063 in KOM(2006)0008),
- ob upoštevanju poročila o izvrševanju evropskega naloga za prijetje, ki ga je objavila Komisija 11. julija 2007, in obvestila generalnega sekretariata Sveta o odgovorih na vprašalnike, katerih namen je bil zbrati kvantitativne podatke o uporabi evropskega naloga za prijetje za leto 2007⁸,
- ob upoštevanju svojega priporočila Svetu o oceni evropskega naloga za prijetje⁹,
- ob upoštevanju Okvirnega sklepa Sveta 2002/465/PNZ z dne 13. junija 2002 o skupnih preiskovalnih enotah¹⁰ in poročila Komisije o pravnem prenosu Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o skupnih preiskovalnih enotah (KOM(2004)0858),
- ob upoštevanju študije Evropskega parlamenta iz leta 2009 o uporabi evropskega naloga

---

¹ http://www.eurojust.europa.eu/press_annual.htm

² UL C 348, 24.12.08, str. 130.

³ UL L 121, 15.05.09, str. 37.

⁴ UL L 350, 30.12.08, str. 60.

⁵ UL L 197, 12.07.00.

⁶ UL L 24, 23.01.98.

⁷ UL L 190, 18.07.02, str. 1.

⁸ 10330/08

⁹ UL C 291E, 30.10.06, str. 244.

¹⁰ UL L 162, 20.06.02.

za prijetje in skupnih preiskovalnih enot na nacionalni ravni in na ravni EU¹ ,

- ob upoštevanju Direktive 2011/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011² o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej ter zaščiti njenih žrtev in o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/629/PNZ,
- ob upoštevanju štiridesetih priporočil Projektne skupine za finančno ukrepanje (FATF) za boj proti pranju denarja,
- ob upoštevanju Direktive 2005/60/ES o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma³ ,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1889/2005 o kontroli gotovine ob vstopu v Skupnost ali izstopu iz nje⁴,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1781/2006 o podatkih o plačniku, ki spremljajo prenose denarnih sredstev⁵,
- ob upoštevanju Okvirnega sklepa Sveta 2003/568/PNZ o boju proti korupciji v zasebnem sektorju⁶ in poročila Komisije Svetu na podlagi člena 9 Okvirnega sklepa 2003/568/PNZ (KOM(2007)0328),
- ob upoštevanju konvencije ZN proti korupciji („konvencija iz Meride“),
- ob upoštevanju konvencij Sveta Evrope o korupciji s kazenskega in civilnopravnega področja; ob upoštevanju Konvencije o boju proti korupciji uradnikov Evropskih skupnosti ali uradnikov držav članic Evropske unije in konvencije OVSE o boju proti podkupovanju tujih uradnikov v mednarodnem poslovanju,
- ob upoštevanju Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004⁷ o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev, kakor je bila pozneje spremenjena,
- ob upoštevanju študije Evropskega parlamenta z naslovom „Finančne institucije in izvajanje strukturnih skladov v južni Italiji“ (2009),
- ob upoštevanju strategije EU na področju drog (2005–2012) in akcijskega načrta EU na področju drog (2009–2012),
- ob upoštevanju svetovnega poročila o drogah iz leta 2010, ki ga je pripravil Urad Združenih narodov za droge in kriminal (UNODC),
- ob upoštevanju letnega poročila Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z

---

¹ EP 410.671.

² UL L 101, 15.04.11, str. 1.

³ UL L 309, 25.11.05, str. 15.

⁴ UL C 309, 25.11.05, str. 9.

⁵ UL L 345, 8.12.06, str. 1.

⁶ UL L 192, 31.07.03, str. 54.

⁷ UL L 134, 30.4.2004, str. 114.

drogami za leto 2010 o stanju problema drog v Evropi,

- ob upoštevanju študije, ki jo je po naročilu Komisije opravil Center za preučevanje demokracije (*Center for the Study of Democracy*) z naslovom „Preučitev povezav med organiziranim kriminalom in korupcijo“ (2010),
  - ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 338/97 o varstvu prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst z zakonsko ureditvijo trgovine z njimi ter priporočila Komisije z dne 13. junija 2007¹, ki opredeljuje sklop ukrepov za izvajanje te uredbe,
  - ob upoštevanju študije o oderuškem izsiljevanju in potrebi po instrumentu za boj proti dejavnostim organiziranega kriminala, ki jo je leta 2008 izvedel raziskovalni center Transcrime, financirala pa jo je Komisija,
  - ob upoštevanju resolucije Sveta z dne 25. septembra 2008 o celovitem evropskem načrtu za preprečevanje ponarejanja in piratstva ter resolucije Sveta z dne 23. oktobra 2009 o okrepljeni strategiji za carinsko sodelovanje,
  - ob upoštevanju Direktive 2008/99/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o kazenskopravnem varstvu okolja²,
  - ob upoštevanju pisne izjave Evropskega parlamenta 2/2010 o prizadevanjih Unije za boj proti korupciji,
  - ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu z dne 20. novembra 2008 – Premoženske koristi, pridobljene z organiziranim kriminalom: Zagotovitev, da „se kriminal ne splača“ (KOM(2008)0766),
  - ob upoštevanju člena 48 svojega poslovnika,
  - ob upoštevanju poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve ter mnenja Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A7-0333/2011),
- A. ker si Evropska unija še posebej prizadeva za vzpostavitev območja svobode, varnosti in pravice brez notranjih meja, znotraj katerega poteka preprečevanje kriminala in boj proti njemu (člen 3 PDEU), in za zagotavljanje visoke stopnje varnosti s pomočjo ukrepov za preprečevanje kriminala in boj proti njemu ter ukrepov za usklajevanje in sodelovanje med policijo, pravosodnimi organi ter ostalimi pristojnimi organi, pa tudi s pomočjo vzajemnega priznavanja sodnih odločb v kazenskih zadevah in, če je to potrebno, s približevanjem kazenske zakonodaje (člen 67 PDEU);
- B. ker organizirani kriminal zahteva visoko socialno ceno, krši človekove pravice in omejuje pravno državo, odvzema in zapravlja vire (finančne, delovne itd.), izkrivlja enotni prosti trg, kontaminira podjetja in zakonito gospodarstvo, spodbuja korupcijo ter onesnažuje in uničuje okolje;
- C. ker zaskrbnjujoči sodni, preiskovalni in novinarski dokazi jasno kažejo, kako globoko je

---

¹ UL L 61, 03.03.97, str. 1.

² UL L 328, 06.12.08, str. 28.

organizirani kriminal v nekaterih državah članicah prodril in si utrdil položaj v političnem svetu, javni upravi in zakonitem gospodarstvu; ker je mogoče pričakovati, da se bo takšen prodor, ki dodatno povečuje moč organiziranega kriminala, razširil tudi na preostale dele Evropske unije;

- D. ker si organizirani kriminal prizadeva za gospodarski dobiček in temelji na njegovem ustvarjanju, zaradi česar se morajo ukrepi za preprečevanje tovrstnih pojavov in boj proti njim osredotočiti na določitev, zamrznitev, zaseg in zaplembo premoženjske koristi, pridobljene s kaznivimi dejanji; ker se zdi, da obstoječi zakonodajni okvir na ravni Evropske unije ni ustrezna podlaga za resne ukrepe za boj proti organiziranemu kriminalu, in ker je treba sprejeti zakonodajo, ki bo, na primer, omogočila t.i. razširjeni zaseg in ukrepanje v zvezi s premoženjem, ki ga imajo v lastni slavnati možje; ker ponovna uporaba zaseženega premoženja v družbeno korist spodbuja pozitiven odnos do strategij za boj proti organiziranemu kriminalu, saj se zaseg premoženja ne razume več zgolj kot sredstvo, s katerim se kriminalni združbi odvzamejo viri, ampak tudi kot dejavnik z dvojnimi pozitivnimi učinkom, saj na eni strani pomaga preprečevati organiziran kriminal, na drugi pa spodbudno deluje na gospodarski in socialni razvoj;
- E. ker se dejavnosti hudodelskih združb osredotočajo na številna in vedno bolj široka področja, kot so na primer mednarodna trgovina s prepovedanimi drogami, trgovina z ljudmi in njihovo izkoriščanje, finančni kriminal, mednarodna trgovina z orožjem, ponarejanje proizvodov, kibernetika kriminaliteta, okoljski kriminal, prisvajanje javnega denarja, goljufije in izsiljevanje, in ker ima velika večina tovrstnih dejavnosti nadnacionalni in vseevropski značaj; ker pranje denarja zajema velik delež premoženjske koristi, pridobljene s temi kaznivimi dejanji;
- F. ker so nezakonito priseljene ženske in deklice bolj ranljive za organizirani kriminal, na primer skozi prostitucijo in trgovino z ljudmi, kot ženske in deklice, ki so državljanke EU;
- G. ker je, kljub pomanjkanju celovite raziskave na tem področju, obseg poslovanja hudodelskih združb mafijske narave, ki delujejo v Evropi, izjemno visok, kar še posebej velja za italijanske združbe, za katere je bilo v številnih študijah (vključno s študijo Inštituta za politične, ekonomske in družbene vede – Eurispes) in v skupnem poročilu, ki so ga leta 2010 objavile agencije Eurojust, Europol in Frontex, dokazano, da je njihove prihodke mogoče oceniti na približno 135 milijard EUR, kar znaša več kot seštevke bruto domačega proizvoda šestih držav članic EU; v tem okviru je posebej zgovoren primer 'ndranghete, ki predstavlja najbolj zakoreninjeno mafijsko organizacijo v državah EU in na svetu, katere letni dobiček znaša najmanj okrog 44 milijard EUR;
- H. ker grožnje organiziranega kriminala v Evropski uniji presegajo njene meje, zaradi česar je treba pri boju proti tovrstnim grožnjam upoštevati potrebo po celovitem in mednarodnem pristopu ter vzpostaviti sodelovanje s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, kot sta na primer Interpol in Urad ZN za droge in kriminal (UNDOC);
- I. ker je korupcija običajno sredstvo, preko katerega organiziran kriminal uporablja izsiljevanje ali nagrajevanje, da bi si prisvojil javna sredstva in prodril v lokalno politiko, javno upravo in v zasebni sektor;
- J. ker je pranje denarja eden od najbolj zahrbtnih kanalov za prodiranje nezakonitih

dejavnosti na zakonita področja ter neobhoden proces, brez katerega bi bila kupna moč, pridobljena s kaznivim dejanjem, zgolj potencialna in uporabna le v sferi nezakonitega, ne bi pa je bilo mogoče prevesti v dejansko gospodarsko moč; ker je mednarodno sodelovanje temeljnega pomena za učinkovit boj proti pranju denarja;

- K. ker je mednarodna trgovina s prepovedanimi drogami glavni vir dobička organiziranega kriminala in mafijskih združb ter jim zagotavlja podlago za gospodarsko in družbeno uveljavitev; ker je EU eden od največjih trgov za prepovedane droge (heroin, kokain in konoplja) in hkrati ena od največjih proizvajalk prepovedanih drog (predvsem sintetičnih); ker trgovina s prepovedanimi drogami zajema tudi številne jasno prepoznavne neevropske države proizvajalke in tranzitne države, predvsem v Latinski Ameriki, zahodni Afriki in v Aziji;
- L. ker sta izsiljevanje in oderuštvo med načini delovanja, s katerimi organizirani kriminal prodira v zakonito gospodarstvo ter tako odločilno izkrivlja vse oblike prostega trga in omejuje pravice državljanov, podjetnikov, delavcev in tistih, ki opravljajo svobodne poklice; ker je ta pojav, kot kaže študija raziskovalnega centra Transcrime iz leta 2008, ki jo je financirala Evropska komisija in nosi naslov „Študija izsiljevanja in oderuštva: potreba po orodjih za boj proti dejavnosti organiziranega kriminala“, dosegel zaskrbljujoče razsežnosti v vsaj polovici držav članic EU, v drugi polovici držav pa je zelo razširjen; ker obstaja neposredna povezava med razširjenostjo izsiljevanja in oderuštva ter obsegom nadzora, ki ga organizirani kriminal izvaja nad državo in njenim gospodarstvom/poslovnim svetom in političnimi dejavnostmi; ker je prvi bistveni korak za učinkovit boj proti izsiljevanju in oderuštvu spodbujanje žrtev, da prijavijo tovrstna kazniva dejanja, in zagotavljanje, da uradni organi ohranjajo močno prisotnost;

Uvod

1. pozdravlja ukrepe za boj proti organiziranemu kriminalu, predlagane v stockholmskem programu, v ustreznem akcijskem načrtu in v strategiji za notranjo varnost, ter upa, da bo pod novo predsedujočo trojko boj proti organiziranemu kriminalu vključen med politične prednostne naloge in dosegel oprijemljive rezultate;
2. je prepričan, da je organizirani kriminal, bodisi mafijski ali ne, med poglavitnimi grožnjami za notranjo varnost EU in svobodo njenih državljanov; meni, da bi bilo treba organizirani kriminal – četudi obstaja tveganje, da kriminalne združbe vedno pogosteje sodelujejo s terorističnimi organizacijami – obravnavati ločeno od terorizma, in poziva k specifični horizontalni strategiji EU glede tega vprašanja, ki bi vključevala zakonodajne in operativne ukrepe, dodeljevanje sredstev in strogi časovni raspored izvrševanja; podpira sklepe Sveta z 8. in 9. novembra 2010 o ciklu politike EU glede organiziranega kriminala ter poziva Svet, naj ponovno preuči svoje sklepe in omogoči vključitev Parlamenta v določanje prednostnih nalog, razprave o strateških ciljih in ocenjevanje rezultatov tega cikla politike;
3. podpira države članice pri njihovih ukrepih za boj proti organiziranemu kriminalu in jih spodbuja, naj na podlagi najboljših obstoječih izkušenj okrepijo svoje sodne organe in policijo, tudi s primerjanjem zakonodaje in sredstev, oblikovanih za podporo njihovim dejavnostim, ter naj za to namenijo ustrezne človeške in finančne vire; poziva države članice, naj si prizadevajo za oblikovanje proaktivnega preiskovalnega pristopa, pripravijo

nacionalne načrte za boj proti organiziranemu kriminalu in zagotovijo centralizirano usklajevanja ukrepov preko ustreznih posebnih struktur, pri tem pa upoštevajo najboljše izkušnje nekaterih držav članic; poziva stalni odbor za notranjo varnost (COSI), naj organizira vsakoletno srečanje, ki se ga udeležijo vsaj države članice, Komisija, Svet, Evropski parlament, Europol in Eurojust, na katerem bo mogoče predstaviti rezultate boja proti organiziranemu kriminalu in prihodnje načrte zanj na ravni EU in na nacionalni ravni;

4. poudarja, da morajo vsi ukrepi za boj proti organiziranemu kriminalu v celoti spoštovati temeljne pravice in biti sorazmerni z zastavljenimi cilji ter da morajo biti ti cilji potrebni v demokratični družbi, v skladu s členom 52 Listine o temeljnih pravicah, ne da bi po nepotrebnem omejevali svobodo posameznikov, kot je opredeljena v Evropski konvenciji o človekovih pravicah, Listini EU o temeljnih pravicah in v ustavnih načelih, ki so skupna vsem državam članicam;
5. ugotavlja, da člen 222 PDEU vzpostavlja pravno obveznost Evropske unije in njenih držav članic, da izvajajo solidarnostno klavzulo, ter izraža globoko zaskrbljenost zaradi poskusov organiziranega kriminala, da bi prikrito prodrl v sektorje politike, javne uprave na vseh ravneh, gospodarstva in financ; poziva Komisijo, Svet in države članice, naj svoje odvrtilne ukrepe osredotočijo v napade na premoženje, pridobljeno s kaznivimi dejanji, tudi tisto, ki je pogosto skrito za mrežo slamnatih mož in podpornikov, političnih institucij in lobističnih skupin; poudarja, da morajo prizadevanja za boj proti organiziranemu kriminalu v celoti upoštevati kriminal „belih ovratnikov“;

Izboljšanje zakonodajnega okvira EU

6. glede na to, da so mednarodne kriminalne mreže zelo dejavne in da se organiziran kriminal razrašča in vedno bolj razvija, poziva države članice, naj izboljšajo sodelovanje in usklajevanje ter zblížajo svoje zakonodaje, zlasti kar zadeva oblikovanje skupnih standardnih postopkov in kategorizacijo kaznivih dejanj, pri tem pa naj se oprejo na dobro prakso pravnih sistemov, ki so najbolj razviti na področju boja proti organiziranemu kriminalu; poziva države članice, naj zagotovijo pravočasno in učinkovito ratifikacijo in/ali prenos v nacionalno pravo vseh evropskih in mednarodnih pravnih instrumentov, ki so neposredno ali posredno povezani z ukrepi za boj proti organiziranemu kriminalu;
7. glede na to, da je imel Okvirni sklep 2008/841/PNZ o organiziranem kriminalu zelo omejen učinek na zakonodajne sisteme držav članic in ni prinesel bistvenih izboljšav niti v nacionalnih zakonodajah niti v operativnem sodelovanju v boju proti organiziranemu kriminalu, poziva Komisijo, naj do konca leta 2013 pripravi predlog direktive, ki bo vseboval bolj oprijemljivo opredelitev organiziranega kriminala in bo bolje opredeljeval ključne značilnosti tega pojava, pri čemer se bo še posebej osredotočil na bistveni koncept organizacije in bo upošteval tudi nove vrste organiziranega kriminala; zahteva, naj se glede kaznivega dejanja sodelovanja v hudodelski združbi, ob spoštovanju različnih in posebnih značilnosti nacionalnih pravnih sistemov, opravi študija o ukinitvi veljavnega dvojnega pristopa (ta kot kaznivo dejanje opredeljuje oboje, tako sodelovanje v hudodelski združbi kot pripravljala dejanja) in da se opredeli niz običajnih kaznivih dejanj, za katera bi bilo mogoče sklepati, da so del tovrstnega kaznivega dejanja, ne glede na najvišjo zagroženo kazen, ki jo za to predvidevajo pravni sistemi držav članic; poziva

tudi k doslednejši obravnavi vprašanja, ali naj se vse oblike podpore hudodelskim združbam obravnavajo kot kaznivo dejanje;

8. poziva Evropsko komisijo, Svet in države članice, naj svoja prizadevanja osredotočijo na premoženje, pridobljeno s kaznivimi dejanji, vključno s tistim, ki je posredno povezano s hudodelskimi združbami in njihovimi člani in ki je pogosto skrito za mrežo slamnatih mož in pomagačev;
9. poziva Komisijo, naj čim prej predstavi okvirni predlog direktive o postopku odvzema in zasega s kaznivim dejanjem pridobljenega premoženja, kot to predvideva njen delovni program za leto 2011, in zato Komisijo poziva, naj ob upoštevanju zahteve po spoštovanju temeljnih pravic iz Listine o temeljnih pravicah in Evropske konvencije o človekovih pravicah:
  - podrobneje opredeli pravila za učinkovito rabo instrumentov, kot sta razširjeni zaseg in zaseg brez obsodbe;
  - podrobneje opredeli pravila o uporabi obrnjenega dokaznega bremena po obsodbi osebe za hudo kaznivo dejanje (kamor sodijo tudi kazniva dejanja, povezana z organiziranim kriminalom) v zvezi z izvorom premoženja v lasti te osebe;
  - spodbuja, da se v nacionalne pravne sisteme uvajajo instrumenti, ki bodo v okviru kazenskega, civilnega ali davčnega prava, kot najbolj ustrezno, omogočili uporabo obrnjenega dokaznega bremena v povezavi z izvorom premoženja v lasti osebe, obtožene kaznivega dejanja, povezanega z organiziranim kriminalom;
  - v svoj predlog vključi pravila, ki omogočajo odvzem in kasnejši zaseg premoženja, ki je bilo preneseno na tretje osebe; poleg tega poziva, naj se ravnanje slamnatih mož v takšnih primerih obravnava kot kaznivo dejanje, saj je njihov namen preprečiti izvajanje ukrepov za zaščito premoženja ali spodbujati izvedbo kaznivih dejanj pridobitve, pranja in izkoriščanja nezakonito pridobljenega denarja; zato poziva Komisijo, naj v svojih zakonodajnih predlogih določi, da je koncept premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, kot je opredeljen v konvenciji ZN iz Palerma in vključen v Okvirni sklep 2008/841/ES, širši od pojma dobička, pridobljenega s kaznivim dejanjem; poziva države članice, naj ta pojem nemudoma prenesejo v svojo zakonodajo in tako zagotovijo, da bo mogoč odvzem in zaseg vsakega prihodka, ki je neposredno ali posredno povezan z izvedbo kaznivih dejanj v povezavi z organiziranim kriminalom;
10. poziva Evropsko komisijo, naj sprejme in podpre neodložljivo potrebno evropsko zakonodajo o ponovni uporabi s kaznivim dejanjem pridobljenega premoženja v socialne namene, tudi za zaščito prič v sodnih postopkih, da bo mogoče kapital hudodelskih združb ali oseb, ki so z njimi povezane, ponovno vključiti v zakonite, pregledne in poštene gospodarske krogoke;
11. podpira tesnejše sodelovanje med državami članicami kar zadeva priznavanje in pravilno izvrševanje nalogov za odvzem in zaseg; meni, da so uradi za odvzem premoženjske koristi bistveno orodje za boj proti organiziranemu kriminalu in da jim je treba čim prej

zagotoviti potrebna sredstva, strokovno znanje in pristojnosti; soglaša z analizo Komisije o največjih težavah, s katerimi se soočajo obstoječi uradi za odvzem premoženjske koristi; poziva Komisijo, naj okrepi vlogo in pristojnosti uradov za odvzem premoženjske koristi ter jim zagotovi prožnejši in enotnejši dostop do informacij, ob spoštovanju temeljnih pravic in standardov varstva podatkov, ki so v veljavi v EU;

12. poziva Komisijo, naj do konca leta 2013 pripravi študijo v zvezi s preiskovalnimi praksami, ki se v državah članicah uporabljajo za boj proti organiziranemu kriminalu, zlasti kar zadeva uporabo orodij, kot so na primer prestrezanje telefonskih pogovorov, elektronsko opazovanje, postopki preiskovanja, zapoznelo prijetje, poznejši odvzem premoženjske koristi, tajne operacije in nadzorovane pošiljke; poziva Komisijo, naj do konca leta 2014 predstavi predlog direktive o skupnih preiskovalnih metodah za boj proti organiziranemu kriminalu v skladu s členom 87(2)(c) Pogodbe o delovanju Evropske unije;
13. poudarja pomen zagotavljanja ustrezne zaščite za primarne in sekundarne žrtve organiziranega kriminala, priče v sodnih postopkih, informatorje in prijavitelje nepravilnosti ter njihove družine; v zvezi s tem pozdravlja predlog Komisije o direktivi o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj, vseeno pa poziva k sprejetju zakonodaje na ravni EU, ki bo zajemala tudi priče v sodnih postopkih, informatorje in prijavitelje nepravilnosti ter njihove družine; poziva k enaki obravnavi vseh vrst žrtev (zlasti žrtev organiziranega kriminala in terorizma ter tistih, ki so bili ranjeni med opravljanjem svoje službe) ter da se zaščita prič v sodnih postopkih, informatorjev in prijaviteljev nepravilnosti ter njihovih družin razširi onkraj trajanja sodnega postopka; poudarja, da mladoletniki, če so žrtve organiziranega kriminala, potrebujejo posebno pozornost, obravnavo, zaščito, pomoč in vodenje; poziva Komisijo, naj pripravi jasne smernice za pomoč pričam v sodnih postopkih, informatorjem, prijaviteljem nepravilnosti in njihovim družinam, po katerih se tem osebam na evropski ravni prizna mednarodni pravni status in omogoči razširitev zaščite, do katere so te osebe upravičene znotraj držav članic, v primerih, ko za takšno zaščito zaprosi matična država informatorja, priče ali prijavitelja nepravilnosti; predlaga oblikovanje evropskega sklada za varovanje in pomoč za žrtve organiziranega kriminala in priče v sodnih postopkih, tudi preko podpore nevladnim organizacijam, ki se borijo proti mafiji in izsiljevanju in jih priznavajo države članice; pozdravlja, da so nekatere države članice sprejele zakonodajne predpise, namenjene izboljšanju zaščite prič in informatorjev v zadevah, povezanih z organiziranim kriminalom (na primer z dopuščanjem sodelovanja v sodni obravnavi na daljavo);
14. poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo vlogo združenj družin žrtev, dialog med njimi in institucijami ter vzpostavitev foruma združenj družin žrtev na ravni EU;

Izkoreninjenje utrjenih mafijskih oblik organiziranega kriminala v EU

15. poziva Komisijo, naj pripravi predlog direktive, po kateri bo povezovanje z mafijo ali drugimi hudodelskimi združbami postalo kaznivo dejanje v vseh državah članicah, in tako omogoči kaznovanje hudodelskih združb, ki imajo koristi že od samega dejstva, da obstajajo, in sicer zaradi svoje sposobnosti, da ustrahujejo tudi brez konkretnih nasilnih dejanj ali groženj, z namenom storitve kaznivih dejanj ter vplivanja na delovanje

gospodarstva, javne uprave, javnih storitev in volilnega sistema;

16. namerava v treh mesecih po sprejetju te resolucije ustanoviti poseben odbor za obravnavo razširjenosti hudodelskih združb, ki delujejo preko meja, vključno z mafijami, med cilji tega odbora bo preiskovanje razširjenosti tega pojava ter njegove negativne družbene in gospodarske posledice po celotni EU, vključno z vprašanji nezakonitega prisvajanja javnih sredstev s strani hudodelskih združb in mafij ter njihovega prikritega vdiranja v javni sektor in pa kontaminiranja zakonitega gospodarstva in finančnega sistema, med drugimi cilj odbora bo opredelitev niza zakonodajnih ukrepov za zoperstavljanje tej konkretni in prepoznani grožnji za EU in njene državljane; zato poziva konferenco predsednikov, naj oblikuje predlog v skladu s členom 184 poslovnika;
17. poziva Komisijo, naj v sodelovanju z Europolom in Eurojustom do junija 2013 opravi študijo, v kateri se ocenijo negativni učinki mednarodnega organiziranega kriminala v Evropski uniji; poziva Europol, naj se opre na tematsko oceno ogroženosti zaradi organiziranega kriminala (OCTA) glede grožnje, ki jo predstavlja prisotnost mafijskih hudodelskih združb v EU do leta 2012;
18. poudarja, da v skladu s poročilom Evropska ocena ogroženosti zaradi organiziranega kriminala, ki ga je leta 2011 objavil Europol, hudodelske združbe dokazujejo veliko sposobnost prilagajanja ter hitro odkrijejo in uporabljajo nove nezakonite trge; zato meni, da se ni treba boriti le proti tradicionalnim dejavnostim organiziranega kriminala, temveč je treba posebno pozornost nameniti tudi novim oblikam tega kriminala;

Izboljšanje delovanja evropskih struktur, ki so na različne načine vključene v boj proti organiziranemu kriminalu, in okrepitev odnosov z drugimi mednarodnimi institucijami

19. poziva države članice, naj nemudoma prenesejo in izvajajo Sklep Sveta 2009/426/PNZ o okrepitvi Eurojusta in naj upoštevajo vsa njegova priporočila; poziva države članice, naj zagotovijo, da bodo nacionalni člani Eurojusta nemudoma obveščeni o kaznivih dejanjih, ki vključujejo najmanj dve državi članici in ki porajajo resne sume o vpletenosti ene izmed hudodelskih združb; potrjuje, da je za večjo učinkovitost v boju proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu pomembno okrepiti Eurojust, tako kar zadeva njegovo pristojnost dajanja pobud, zlasti glede pooblastila za začenjanje postopkov, kot glede pristojnosti, ki jih ima po členu 85 Pogodbe o delovanju Evropske unije; poziva evropske institucije, naj na mednarodni ravni uveljavijo svoj politični vpliv, da bi spodbudile razmislek o možnostih izmenjave nekaterih praks EU, tudi Eurojusta, na mednarodni ravni ter da bi pri tem morebiti dale na razpolago doslej pridobljeno znanje in izkušnje na ravni EU;
20. poziva Evropsko komisijo, naj čim prej pripravi presojo vpliva o dodani vrednosti evropskega tožilstva, vključno z možnostjo širitve njegovih pristojnosti na boj proti hudim oblikam čezmejnega organiziranega kriminala in korupcije, kot to določa člen 86(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije, pri tem pa naj upošteva posledica za temeljne pravice in zlasti pravice obrambe ter potrebo po predhodni uskladitvi standardov procesnega in materialnega kazenskega prava in pravil o kazenski jurisdikciji; poziva Komisijo, naj začne posvetovanja z vsemi pomembnejšimi zainteresiranimi stranmi, vključno z Agencijo za temeljne pravice, Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov,

Svetom Evrope, Evropskim parlamentom, nacionalnimi parlamenti in civilno družbo, z namenom razpravljati o posledicah morebitne ustanovitve evropskega tožilstva;

21. podpira petletno strategijo za razvoj Europol, ki je bila opredeljena leta 2009; poziva Europol, naj poveča število srečanj in stikov z Evropskim parlamentom, da bi v rednih časovnih presledkih skupaj pregledala napredek na področju te strategije in obravnavala morebitne težave; poziva Europol, naj se učinkoviteje spoprime z organiziranim in mafijskim kriminalom, in sicer z ustanovitvijo in okrepitevijo posebnega oddelka v svoji organizaciji ter tako, da za to področje nameni več sredstev; poziva Europol k vedno tesnejšemu sodelovanju z Interpolom z namenom boja proti hudodelskim združbam na mednarodni ravni, predvsem pa kar zadeva izmenjavo informacij; poziva Europol, naj vzpostavi tesnejše stike ter sklene strateške in operativne sporazume s pristojnimi organi tretjih držav;
22. poziva države članice in Komisijo, naj v praksi izboljšajo sodelovanje med nacionalnimi policijskimi organi ter odstranijo formalne ovire, kolikor je to mogoče;
23. ponovno poudarja pomen izboljšanega praktičnega sodelovanja med policijo in pravosodnimi organi držav članic z namenom izmenjave podatkov o hudodelskih združbah in usklajevanja preiskav; poziva Komisijo in Eurojust, naj v ta namen vzpostavita učinkovitejšo mrežo nacionalnih kontaktnih točk; nadalje poziva Komisijo, naj predloži letna poročila o napredku, doseženem z okrepljenim sodelovanjem med policijo in pravosodnimi organi na področju organiziranega kriminala;
24. priznava, da je, kljub protokolom in dvostranskim sporazumom med Europolom, Eurojustom in Olafom, še vedno veliko možnosti za izboljšanje sodelovanja med temi institucijami; zato poziva Europol, Eurojust, Olaf in koordinatorja EU za boj proti trgovini z ljudmi, da si konkretno in skupaj prizadevajo za ocenjevanje in stalno posodabljanje sporazumov o sodelovanju ter da te sporazume izvršujejo, zlasti kar zadeva izmenjavo povzetkov zadev, informacije o zadevah ter strateške informacije in podatke; meni, da je potrebna jasna razčlemba pristojnosti z namenom preprečevanja kakršnegakoli podvajanja prizadevanj, da bi bilo lahko sodelovanje med Europolom, Eurojustom in Olafom popolnoma učinkovito; poziva Komisijo, naj opravi študijo za oceno učinkovitosti agencij za boj proti kriminalu EU in držav članic;

Razvoj načela vzajemnega priznavanja določb v kazenskih zadevah in izboljšanje pravosodnega in policijskega sodelovanja v EU ter s tretjimi državami

25. se zaveda, da se je treba za premostitev praktičnih ovir za pravosodno sodelovanje pozorno posvetiti informiranju in osveščanju pravosodnih organov in policije, ter poziva države članice, naj izobraževanje pravosodnih organov in policije obravnavajo kot prednostno nalogo na politični ravni; v zvezi s tem poziva Evropsko komisijo, naj sprejme ustrezne (tudi finančne) ukrepe za podporo dejavnosti držav članic;
26. priznava, da je pravosodno sodelovanje, tudi med državami članicami, eden od temeljev za boj proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu ter za vzpostavitev skupnega območja varnosti in pravice, ter poziva države članice, naj spoštujejo svoje obveznosti ter naj nemudoma prenesejo vse instrumente pravosodnega sodelovanja, ki že obstajajo na ravni EU, zlasti konvencijo iz leta 2000 o medsebojni pomoči v kazenskih zadevah in

protokol k tej konvenciji iz leta 2001 ter okvirni sklep o skupnih preiskovalnih enotah; se zaveda, da se je treba za premostitev praktičnih ovir za pravosodno sodelovanje pozorno posvetiti informiranju in osveščanju pravosodnih organov, policije in zagovornikov, ter poziva države članice, naj izobraževanje pravosodnih organov in policije, tudi o pravici do obrambe, obravnavajo kot prednostno nalogo na politični ravni; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj nameni ustrezna sredstva, tudi finančna, za podporo dejavnostim držav članic;

27. poziva države članice in Komisijo, naj nadaljujejo s svojimi prizadevanji za učinkovito izvrševanje evropskega naloga za prijetje; poziva Komisijo, naj oceni, ali bi bilo mogoče ponovno opredeliti razloge za fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijetje iz člena 4 okvirnega sklepa, da bi izpolnjevali obveznosti Unije na področju temeljnih pravic ter upoštevali izkušnje, pridobljene z instrumenti naknadnega medsebojnega priznavanja v primerih kaznivih dejanj, ki so običajno povezana z organiziranim kriminalom, vključno s kaznivim dejanjem mafijskega združevanja; poziva sodne oblasti držav članic, naj si po svojih najboljših močeh prizadevajo zagotoviti, da bodo vsi evropski nalogi za prijetje, ki jih izdajo, vedno posredovani tudi Interpolu;
28. priznava temeljno vlogo skupnih preiskovalnih enot v boju proti čezmejnemu organiziranemu kriminalu in izraža zaskrbljenost, ker tega preiskovalnega instrumenta ni mogoče uporabiti z največjim možnim učinkom zaradi neprimerne prenosa ustreznega okvirnega sklepa v nacionalne zakonodaje in oklevanja nekaterih nacionalnih sodnih organov; poziva Komisijo in Svet, naj poskrbita za nov zagon pri delu skupnih preiskovalnih enot, tako z zagotavljanjem celovitega izvajanja Okvirnega sklepa 2002/465/PNZ v vseh državah članicah kot z zagotavljanjem ustrezne finančne podpore; poudarja, da je mogoče rezultate, ki jih dosežejo skupne preiskovalne enote, oceniti na evropski ravni (npr. po vrednosti zaseženega premoženja) in na nacionalni ravni (npr. po učinkovitost posameznih članov enote), ter poziva Komisijo, naj to vprašanje obravnava v sodelovanju z Eurojustom in Europolom;
29. opozarja, da meje niso ovira za organizirani kriminal; zato meni, da mora evropski okvir za boj proti organiziranemu kriminalu vključevati zunanjo razsežnost tega pojava; v zvezi s tem je treba bolj vključiti Evropsko službo za zunanje delovanje in zlasti Skupni situacijski center EU (SitCen); poziva Komisijo, naj si prizadeva za vedno večjo učinkovitost in stalno posodabljanje sporazumov o sodelovanju v pravnih in preiskovalnih zadevah s tretjimi državami, ki so bili sklenjeni za boj proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu; nadalje poziva, naj se pri pripravi takih sporazumov ustrezno upoštevajo značilnosti groženj organiziranega kriminala za notranjo in zunanjo varnost Evropske unije, ki so povezane z dejanskim stanjem v posameznih tretjih državah; poziva Europol, naj pripravlja čim pogostejše in natančnejše analize neevropskih hudodelskih združb, katerih dejavnosti neposredno ali posredno vplivajo na Evropsko unijo; meni, da je bistveno nadaljevati in okrepiti prizadevanja EU in mednarodnih institucij na Balkanu, zlasti kar zadeva ukrepe za boj proti organiziranemu kriminalu; poziva Komisijo, naj v sodelovanju z Europolom razvije skupen projekt z Interpolom za podporo oblikovanju in izvajanju regionalnega sistema izmenjave policijskih in pravosodnih informacij z zahodno Afriko, pri čemer se Gospodarski skupnosti zahodnoafriških držav dajo na voljo potrebna znanja in viri, tudi na področju usposabljanja in spremljanja;

Druga priporočila v zvezi z bojem proti organiziranemu kriminalu

30. poudarja pomen spodbujanja kulture zakonitosti ter povečevanja zavesti o tem pojavu in njegovega poznavanja med državljani in na splošno v javnem mnenju; v zvezi s tem poudarja temeljno vlogo medijev, ki niso podrejeni zunanjim vplivom, ker jim omogoča preiskovanje in objavljanje povezav med organiziranim kriminalom in posebnimi interesi; meni, da mora biti opravljanje te dejavnosti zagotovljeno ob ustreznem spoštovanju temeljne pravice do osebnega dostojanstva, časti in zasebnosti; poziva Komisijo, naj predstavi posebne načrte za ukrepanje za razvoj kulture zakonitosti, med drugim tudi z oblikovanjem posebnih proračunskih postavk v te namene;
31. poudarja, da morajo evropske institucije in države članice privzeti celosten pristop k obravnavanju trgovine z otroki, ki bo obsegal medsektorske intervencije za zaščito pravic otrok, ki so že žrtve, in otrok, ki jim grozi, da postanejo žrtve te trgovine; vztraja, da bi morale države članice aktivno sodelovati v boju proti nezakonitim posvojitvam in razviti okvir za zagotavljanje preglednosti in učinkovitega spremljanja razvoja zapuščenih in posvojenih otrok;
32. poudarja bistveni pomen, ki jo ima preglednost v javnem sektorju za boj proti organiziranemu kriminalu, in poziva Evropsko komisijo, naj se angažira zato, da se ustvarijo predpisi, ki so potrebni za popolno sledljivost dodeljevanja in uporabe evropskih sredstev in popoln nadzor nad njo, bodisi s strani pristojnih institucij kot tudi s strani državljanov in tiska; poziva, naj se dajo take informacije nemudoma na razpolago na namenskem spletnem mestu v strojno čitljivem, primerljivem in odprtem zapisu podatkov ter v najmanj enem delovnem jeziku EU, tako da so informacije civilni družbi lahko dostopne in na voljo za večkratno uporabo in predelavo; poziva države članice, naj sprejmejo podobne ukrepe, da bo postalo vsako poslovanje z javnimi sredstvi pregledno, zlasti kar zadeva lokalne oblasti, ki so najbolj izpostavljene vdorom organiziranega kriminala, ob upoštevanju neizogibno tajnega značaja ukrepov za boj proti organiziranemu kriminalu;
33. poziva, da se ob upoštevanju vseh človekovih pravic in temeljnih svoboščin uvede ustrezen sistem kazni in določb o pridržanju za kazniva dejanja, povezana z organiziranim kriminalom, tako z namenom odvratanja od storitve kaznivih dejanj kot za preprečevanje zapornikom, da bi med prestajanjem kazni nadaljevali z vodenjem združb ali prispevali k doseganju njihovih ciljev s storitvijo novih kaznivih dejanj;

Protiukrepi, povezani s specifičnimi področji delovanja organiziranega kriminala

34. je prepričan o povezavi med organiziranim kriminalom in korupcijo ter odločno ponavlja poziv, ki je bil izražen že s sprejetjem pisne izjave 02/2010, tako v zvezi z vzpostavitvijo objektivnega in kvantitativnega mehanizma ocenjevanja in nadzorovanja politike 27-ih držav članic za boj proti korupciji kot tudi v zvezi z izdelavo celovite politike institucij EU proti korupciji; poudarja potrebo po proaktivnem pristopu k boju proti korupciji in poziva Komisijo, naj poudari ukrepe za boj proti korupciji v javnem in zasebnem sektorju; prav tako meni, da je prednostna naloga izdelava učinkovitih ukrepov za boj proti korupciji v sosedski politiki, na področju priprav na pristop in pri uporabi sredstev, namenjenih razvojni pomoči, zlasti s strani Evropske investicijske banke in novih struktur, ki se ustanavljajo v okviru Evropske službe za zunanje delovanje; poziva Komisijo, naj

uvede učinkovito spremljanje sprejetih ukrepov in doseženih rezultatov ter o tem obvešča Parlament;

35. poziva države članice, naj nemudoma ratificirajo mednarodne instrumente za boj proti korupciji, zlasti konvencijo Združenih narodov proti korupciji ter kazenskopravne in civilnopravne konvencije Sveta Evrope o korupciji (1999);
36. se zavezuje, da bo sprejel predpise za zagotavljanje, da osebe, pravnomočno obsojene za kazniva dejanja sodelovanja v hudodelskih združbah ali za kazniva dejanja, ki se običajno storijo v povezavi s takšnimi združbami (trgovina z ljudmi, mednarodna trgovina z drogami, pranje denarja, goljufije, korupcija in izsiljevanje itd.), ne bodo mogle kandidirati na volitvah v Evropski parlament; poziva evropske politične skupine, naj pripravijo interne etične kodekse, da bi preprečile kandidaturo na volitvah osebam, ki so bile obsojene za omenjena kazniva dejanja, četudi ne dokončno; poziva države članice, naj sprejmejo podobna pravila za nacionalne in lokalne volitve;
37. poziva Komisijo, naj pripravi jasne smernice in ustrezne zakonodajne predloge, s katerimi bi podjetjem, povezanim z organiziranim kriminalom in mafijskimi združbami, preprečila sodelovanje na javnih razpisih in pri upravljanju javnih naročil; poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo sledljivost finančnih tokov, povezanih s pogodbami za javna naročila gradenj, storitev in blaga storitvami ter naj pretehtajo možnost uvedbe pravil za kaznovanje oviranja upravnih postopkov za izbiro izvajalca javnega naročila; poziva Komisijo, naj zagotovi celovito in pravilno izvajanje člena 45 Direktive 2004/18/ES z načelno izključitvijo mehanizmov "samoočiščenja" ter pri tem jasno nakaže, da bo prišlo do izločitve zaradi obsodb tako pravnih kot fizičnih oseb, zagotovi pa naj tudi, da bo to podlaga za trajno izločitev ali za izločitev za razumno obdobje ter da ne bo omejena zgolj na trajanje obsodbe; poziva Evropsko komisijo, naj predstavi predloge, ki določajo razloge za izključitev iz javnih naročil in posebne varnostne ukrepe za osebe, ki so predmet tekočih preiskav ali kazenskih postopkov; poziva k razširitvi niza kaznivih dejanj, ki so lahko razlog za izključitev, in sicer na vsa kazniva dejanja, ki se običajno storijo v povezavi z organiziranim kriminalom, ter k izvajanju ukrepov za preprečevanje izogibanja zakonodaji s pomočjo slamnatih mož in pomagačev; poziva države članice, naj sprejmejo podobne ukrepe za vse oblike pogodb, koncesij, licenc in državne pomoči, četudi jih ne zajema zakonodaja EU; poziva Komisijo, naj razvije primerne zakonodajne in operativne instrumente za izmenjavo informacij med državami članicami ter med državami članicami in institucijami EU in agencijami ter za izdelavo „črnih seznamov“ za preprečevanje nezakonitega prisvajanja javnih sredstev v EU;
38. pozdravlja sprejetje Direktive 2011/36/EU o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej, kar je pojav, ki se pogosto povezuje z dejavnostmi organiziranega kriminala, ki vključujejo izkoriščanje za namene prostitucije, izkoriščanje delovne sile, odvzem organov in siljenje v suženjstvo; poudarja izreden pomen hitrega in učinkovitega izvajanja te direktive;
39. poziva države članice in evropske institucije, naj ustrezno upoštevajo, da organiziran kriminal še naprej ohranja svoje dejavnosti in interese, tudi prek trgovine z drogami, in poskuša razširiti nezakonito svetovno tržišče za droge na nove trge in nove substance;
40. poziva Evropsko investicijsko banko in vse evropske razvojne finančne institucije držav

članic, naj izboljšajo svoje politike glede finančnih središč v tujini in sodnih pristojnosti, ki niso pripravljene sodelovati, zlasti s sprejemom seznama sodnih pristojnosti, ki jih je treba strožje nadzirati, ob upoštevanju črnega in sivega seznama OECD, ter z izvajanjem posebnih „skrbnih pregledov“ vsake države, kot je to potrebno, in s hkratno prepovedjo vsake podpore finančnim posrednikom v sodnih pristojnostih, ki se obravnavajo kot zelo tvegane, ter z zahtevanjem preselitve registriranih družb s sedežem v sodnih pristojnostih in finančnih središčih v tujini, ki niso pripravljena sodelovati, kot bistvenega predpogoja za prejem finančne podpore za določene dejavnosti; poziva evropske institucije in države članice, naj si dejavno prizadevajo za pravilno uporabo vseh štiridesetih priporočil projektne skupine za finančno ukrepanje s sprejetjem specifičnih politik za vsako institucijo, ki med drugim zagotavljajo okrepljeno potrebno skrbnost, zlasti v primerih politično izpostavljenih zadev;

41. poudarja, da organizirani kriminal uporablja komunikacijske in informacijske tehnologije za nezakonite cilje, in sicer za kazniva dejanja, povezana s krajo identitete, kibernetško kriminaliteto, goljufijami, nezakonitimi stavami in prirejanjem športnih rezultatov; v zvezi s tem poziva k razvoju doslednega evropskega zakonskega okvira; poziva institucije EU, naj kar največje število svojih mednarodnih partnerjev pozovejo k podpisu in ratifikaciji Konvencije o kibernetški kriminaliteti iz leta 2001; opozarja na trend med hudodelskimi združbami, ki se vedno bolj osredotočajo na priložnosti za pranje denarja ali finančni kriminal, kar bi lahko povzročilo vedno bolj razširjen razvoj internetnih kriminalnih dejavnosti;
42. poziva evropske institucije, naj na ravni EU in na mednarodni ravni pošljejo jasno sporočilo, z namenom omejevanja vseh oblik pranja denarja preko uporabe finančnih trgov, zlasti z: načrtovanjem morebitnih ukrepov za nadzor kapitala, kot je nedavno predlaga sam Mednarodni denarni sklad; spodbujanjem zmanjšanja vsenavzočnosti finančnih trgov v kontekstu kratkoročnih operacij; uveljavljanjem večje preglednosti uporabe javnih sredstev, zlasti tistih za podporo razvoju zasebnega sektorja, in z izvajanjem učinkovitega boja proti davčnim oazam z uvedbo obveznosti finančnega poročanja za vsako državo posebej za vse mednarodne gospodarske akterje, s spodbujanjem večstranskega sporazuma o izmenjavi davčnih podatkov in s ponovnim pregledom opredelitve davčne oaze ter seznama takih tajnih sodnih pristojnosti; poziva Komisijo, naj pripravi jasne smernice na področju sledljivosti gotovine, da bi bilo lažje odkrivanje primerov, povezanih s pranjem denarja, pridobljenega z nezakonitimi dejavnostmi; poziva Komisijo, naj v povezavi z njenim predlogom za posodobitev direktive proti pranju denarja čim bolj razširi kriminalizacijo pranja premoženja, pridobljenega s kaznivim dejanjem, ter naj oblikuje pravno podlago za kar najširši obseg preiskovalnih pooblastil na tem področju; s tem namenom poziva, da se kot obvezno za vse države članice vstavi določba o kazenskem pregonu tako imenovanega „self-laundering“, pranja denarja nezakonitega izvora, ki ga stori isti subjekt, ki je ta denar na nezakonit način tudi pridobil; poleg tega poziva Komisijo, naj v svojem predlogu predstavi vidike možnosti za razširitev obravnavanja pranja denarja kot kaznivega dejanja na primere, v katerih bi storilec moral vedeti, da premoženje predstavlja premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem;
43. poziva Komisijo, naj pozorno spremlja prenos direktive EU o kazenskopravnem varstvu okolja v zakonodaje držav članic, da bo hiter in učinkovit; poziva Komisijo, naj razvije

inovativne instrumente za kazenski pregon storilcev kaznivih dejanj na okoljskem področju, kjer ima svojo vlogo tudi organiziran kriminal, na primer s predstavitvijo predloga, da bi se na celotno EU razširila pozitivna izkušnja iz Italije v zvezi s kaznivim dejanjem „organizirane dejavnosti za nezakonito trgovino z odpadki“, ki je od leta 2011 opredeljeno kot kaznivo dejanje s hudimi družbenimi posledicami (in ga zato obravnava Okrožni urad za boj proti mafiji); poziva k okrepitvi dejavnosti uradov CITES in njihovemu tesnejšemu usklajevanju na evropski ravni pri boju proti nezakoniti trgovini z zaščitnimi in ogroženimi živalskimi in rastlinskimi vrstami;

44. poziva države članice, naj pri preiskavi primerov izsiljevanja uporabijo proaktiven pristop, na primer s spodbudami in oblikami finančne podpore za nadaljnje opravljanje poslovne dejavnosti za tiste, ki taka dejanja prijavijo, in z izvajanjem raziskav na osnovi obveščevalne dejavnosti; meni, da so ključnega pomena okrepitve vloge civilne družbe in partnerstva med civilno družbo ter sodnim sistemom in organi kazenskega pregona in da jih je zato treba spodbujati; poziva države članice, naj spodbujajo podpisovanje memorandumov o soglasju med javnostjo ter trgovci in podjetniki, ki se pritožujejo zaradi izsiljevanja, da se jim omogoči opravljanje svojega dela, navkljub težavam; poziva Komisijo, naj v svojem predlogu direktive o zaplembi premoženjske koristi, pridobljene z dejanji organiziranega kriminala, ukrepe, ki jih trenutno predvideva člen 3(1) Okvirnega sklepa 2005/212/PNZ, razširi na kaznivo dejanje izsiljevanja;
45. poziva Komisijo, naj v pravni okvir, ki se uporablja za boj proti ponarejanju, vključi posebne določbe o vlogi organiziranega kriminala; podpira odločitve iz resolucije Sveta z dne 23. oktobra 2009 o okrepljeni strategiji za carinsko sodelovanje s poudarkom na razvoju novih oblik sodelovanja in novih preiskovalnih tehnik, sprejetju institucionalnega pristopa na osnovi sodelovanja med carinskimi, policijskimi in drugimi pristojnimi organi ter na izboljšavi obstoječega postopka sodelovanja, da bi tako razvili učinkovit pristop na področju boja proti organiziranemu čezmejnemu kriminalu ter omogočili zaplembo nezakonito pridobljenega blaga v celotni EU; meni, da je treba pri sprejetju in izvajanju petega akcijskega načrta za sodelovanje carinskih organov navedene razsežnosti kolikor je le mogoče okrepiti;
46. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, nacionalnim parlamentom, Europolu, Eurojustu, Evropski investicijski banki, Interpolu in Uradu Združenih narodov za droge in kriminal.

OBRAZLOŽITEV

Znano je, da organiziran kriminal zahteva visoko socialno ceno, odvzema in zapravlja vire (finančne, delovne itd.) ter izkrivlja enotni prosti trg, zmanjšuje zakonitost podjetij in gospodarstva, omogoča korupcijo, onesnažuje in uničuje okolje, krši človekove pravice ter omejuje pravno državo. Posledice tega pojava močno vplivajo na obveznosti, ki jih ima Evropska unija do svojih državljanov. Zato se morajo institucije z veliko politične volje boriti proti organiziranemu kriminalu in ustvariti oprijemljive in pomembne rezultate.

Poleg tega organiziran kriminal, zlasti mafijski, izkorišča globalizacijo, ukinitvev meja v EU in različno zakonodajo v državah članicah, da ustvarja vedno večji dobiček in si obenem zagotovi nekaznovanje. To je možno zato, ker si je organiziran kriminal ustvaril mrežo soglasja in podpore ter globoko prodril in si utrdil položaj v političnem svetu, javni upravi ter zakonitem gospodarstvu, kot so pokazali zaskrbljujoči sodni in preiskovalni dokazi.

Organiziran kriminal deluje čeznacionalno in čezmejno, torej se je na tak način tudi treba proti njemu boriti. Evropska komisija je poleg tega že priznala, da je zaskrbljujoč evropski problem postala prisotnost in zakoreninjenost italijanske mafije (*'ndrangheta, camorra, cosa nostra, sacra corona unita*) v skoraj vseh državah EU ter mreže, ki so jih ustvarile evropske in neevropske kriminalne organizacije, kot so na primer ruska, kitajska albanska in nigerijska mafija, kriminalne organizacije iz Turčije in severne Afrike, kolumbijski in mehiški narko kartel.

Lizbonska pogodba odpira nove možnosti in daje na voljo nove instrumente na ravni EU za pravosodno in policijsko sodelovanje, za sodelovanje organov, ki se bojujejo proti čeznacionalnemu organiziranemu kriminalu (Europol, Eurojust, OLAF, evropski javni tožilec) ter za določitev enotnih zakonov za učinkovitejši boj na tem področju.

Poročilo je pripravljeno z ambicioznim ciljem, da določi smernice in predloge Parlamenta za boj proti organiziranemu kriminalu na ravni EU. To poročilo ima ambiciozen cilj, da začrta smernice in predloge Evropskega parlamenta za boj proti organiziranemu kriminalu na ravni EU. Na podlagi splošnih opažanj so v njem predlogi za izboljšanje zakonodajnega okvira na ravni EU, vključno s posebnimi ukrepi za boj proti internacionalizaciji kriminalnih organizacij mafijskega tipa.

Velika pozornost je v boju proti organiziranemu kriminalu namenjena vprašanju popolne uresničitve načela vzajemnega priznavanja sodnih odločb v kazenskih zadevah, in sicer z namenom boja proti organiziranemu kriminalu, ter izboljšanju pravosodnega sodelovanja med državami članicami ter s tretjimi državami.

Nazadnje poročilo obravnava politike, ki jih lahko EU oblikuje ob upoštevanju ključnih področij, na katerih je dejaven organiziran kriminal, zlasti: trgovina z ljudmi in njihovo izkoriščanje; mednarodna trgovina s prepovedanimi drogami; trgovina z orožjem; pranje denarja in finančni kriminal; korupcija, prepletanje in sobivanje organiziranega kriminala, politike in javne uprave ter nezakonito prisvajanje javnih sredstev (zlasti sredstev EU) s strani

organiziranega kriminala; okoljska mafija in kazniva dejanja zoper okolje; kibernetiski kriminal; ponarejanje proizvodov in s tem povezana trgovina ter izsiljevanje in oduševstvo.

31. 5. 2011

MNENJE ODBORA ZA PRAVICE ŽENSK IN ENAKOST SPOLOV

za Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve

o organiziranem kriminalu v Evropski uniji
(2010/2309(INI))

Pripravljalnica mnenja: Silvia Costa

POBUDE

Odbor za pravice žensk in enakost spolov poziva Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

- A. ker ženske in deklice predstavljajo velik del neposrednih in posrednih žrtev organiziranega kriminala, zlasti kar zadeva kazniva dejanja zoper ljudi,
- B. ker so integracija, družbeno vključevanje in boj proti diskriminaciji pogoji za uspešno preprečevanje kriminala,
- C. ker gre vzroke trgovine z ženskami iskati v pomanjkljivi zaščiti pravic žensk, neenakosti med spoloma, zatiranju, diskriminaciji in prevladi nasilja na podlagi spola ter v neuspešnih prizadevanjih mnogih vlad, da bi obravnavale razlike med spoloma in zaščitile družbene, politične in gospodarske pravice žensk;
- D. ker bi se lahko zgodilo, da bi kriminalne organizacije ob postopnih ukrepih v zvezi z organiziranim kriminalom, kot je legalizacija prostitucije, sistem obrnile v svojo korist, da bi ohranile dobičke;
- E. ker so nezakonito priseljene ženske in deklice bolj ranljive za organizirani kriminal, naprimer skozi prostitucijo in trgovino z ljudmi, kot pa ženske in deklice, ki so državljanke EU,
- F. ker je pri večini kaznivih dejanj precej manjša verjetnost, da jih bo storila ženska, čeprav lahko ženske igrajo pomembno vlogo pri izkoriščanju žrtev v primerih kaznivih dejanj zoper ljudi in tihotapljenja drog, lahko pa igrajo tudi dvojno vlogo žrtev in sosterilk v

mrežah organiziranega kriminala, kot so mafije,

- G. ker kršenje pravic otrok, nasilje nad njimi in trgovina z otroki za nezakonito posvojitve ostajajo resni problemi v EU;
- H. ker se čedalje več žensk vključuje v dejavnosti boja proti organiziranemu kriminalu kot predstavnice sodstva, organov pregona in kot sodne izvedenke ter kot članice organizacij civilne družbe,
- I. ker si kiberkriminalci za žrtve izkoriščanja izbirajo zlasti ženske in otroke,
- J. ker se je trgovina z ženskimi spolnimi uslugami v Evropi v zadnjih 50 letih spremenila v dobičkonosno in masivno proizvodno panogo, ki tvori mrežo različnih oblik organiziranega kriminala,
1. poziva države članice, naj izboljšajo preprečevanje in zatiranje organiziranega kriminala s specifičnimi ukrepi, ki bodo upoštevali razlike med spoloma, med njimi:
    - spodbujanje multidisciplinarnega usposabljanja za strokovne delavce na tem področju, razvoj izobraževalnih programov, ki bodo prirejeni ranljivim skupinam, in izmenjava primerov dobre prakse, vključno z spodbujanjem kulture zakonitosti, zlasti med mladimi,
    - kampanje za osveščanje, pripravljene v sodelovanju z organizacijami civilne družbe, nevladnimi in ženskimi organizacijami ter mediji,
    - zagotavljanje učinkovitih ukrepov za pomoč in podporo žrtvam, kot sta sprejem in nastanitev, ob upoštevanju specifičnih potreb deklic in žensk, pri čemer bi morali pomoč in podpora vključevati najmanj minimalni nabor ukrepov, ki so potrebni, da si žrtev opomore;
    - zaščita pred vsemi oblikami oglaševanja, ki bi bilo lahko povezano z zagotavljanjem storitev, vezanih na trgovino z ljudmi in z njihovim izkoriščanjem, ter njihovo preprečevanje,
    - priprava in izvajanje kampanj, usmerjenih k skupnostim, ki trpijo zaradi večplastne in presečne diskriminacije;
  2. pozdravlja cilje nove direktive Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. aprila 2011 o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej ter zaščiti žrtev¹, ter poziva pred kratkim imenovanega koordinatorja EU za boj proti trgovini z ljudmi, naj na ravni EU zagotovi usklajen pristop, ki bo upošteval vidik spola;
  3. poziva k razvoju celovitega zakonodajnega okvira EU za zaščito žrtev, prič, skesancev in njihovih svojcev ter učinkovitih ukrepov za njihovo zaščito doma in v tujini, kot je evropska odredba o zaščiti, ter ukrepom za zaščito pred zastraševanjem in povračili, ki bodo zagotavljali popolno anonimnost, pri tem pa je treba posebno pozornost posvetiti položaju žensk, ki želijo zapustiti organizirani kriminal, še zlasti, če so vpleteni družinski

---

¹ Še ni objavljeno v Uradnem listu.

člani;

4. poziva Komisijo in države članice, naj ustrezno upoštevajo dejstvo, da ženske pogosto neposredno ali posredno trpijo za finančnimi in pravnimi posledicami posojanja denarja z oderuškimi obrestmi;
5. poziva, naj se v predlog direktive o napadih na informacijske sisteme in o razveljavitvi okvirnega sklepa Sveta 2005/222/PNZ, o katerem se trenutno razpravlja, vključi vidik spola;
6. poziva države članice, naj določijo ustrezne kazenske sankcije, sorazmerne z resnostjo kaznivega dejanja, za uporabnike storitev, naprimer spletnih mest z otroško pornografijo, ki izkoriščajo dejavnost trgovine z ljudmi, organi, tkivi in celicami;
7. poudarja, da morajo evropske institucije in države članice privzeti celosten pristop k obravnavanju trgovine z otroki, ki bo obsegal medsektorske intervencije za zaščito pravic otrok, ki so že žrtve, in otrok, ki jim grozi, da postanejo žrtve te trgovine; vztraja, da bi morale države članice aktivno sodelovati v boju proti nezakonitim posvojitvam in razviti okvir za zagotavljanje preglednosti in učinkovitega spremljanja razvoja zapuščenih in posvojenih otrok;
8. poziva Komisijo in države članice, naj proučijo možne načine za izplačilo ustreznih odškodnin svojcem žrtev, zlasti otrokom, ob upoštevanju, da so mnogi zločini po naravi čezmejni;
9. poziva države članice, naj spodbujajo vlogo žensk v boju proti organiziranemu kriminalu, kot strokovnjakinj na svojem področju ali v okviru organizacij civilne družbe;
10. poziva Eurojust in Europol, naj v svoji hierarhiji spodbujata ustrezno zastopanost žensk na mestih odločanja;
11. poziva države članice, naj skupaj zbirajo primere dobre prakse glede preprečevanja tovrstnih dejavnosti organiziranega kriminala in zaščite žrtev;
12. poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo vlogo združenj družin žrtev, dialog med njimi in institucijami ter vzpostavitev foruma združenj družin žrtev na ravni EU;
13. poziva države članice, naj sodelujejo z medijskimi operaterji in določijo pravila o ravnanju in spoštovanju dostojanstva in zasebnosti žrtev in njihovih družin, da bi preprečili njihovo izpostavljenost nadaljnji viktimizaciji in nevarnostim;
14. poziva Eurojust in Europol, naj zbereta statistike o organiziranem kriminalu, ki bodo vključevale vidik spola;
15. poudarja, da so potrebne raziskave nadnacionalnih kriminalnih trendov, tudi s stališča spolov in z analizo dejavnikov, ki vodijo k udeležbi žensk in deklic v dejavnostih organiziranega kriminala, kot so neurejeni status glede prebivanja, onemogočen dostop do trga dela, preseljevanje, želja po begu pred izkoriščanjem in pred pritiski v družini.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	25.5.2011
Izid končnega glasovanja	+: 29 -: 0 0: 2
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Regina Bastos, Edit Bauer, Emine Bozkurt, Marije Cornelissen, Silvia Costa, Edite Estrela, Iratxe García Pérez, Livia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Nicole Kiil-Nielsen, Rodi Kraca-Cagaropulu (Rodi Kratsa-Tsagaropoulou), Constance Le Grip, Astrid Lulling, Elisabeth Morin-Chartier, Angelika Niebler, Siiri Oviir, Antonija Parvanova (Antonyia Parvanova), Raúl Romeva i Rueda, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Eva-Britt Svensson, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Anne Delvaux, Mojca Kleva, Kartika Tamara Liotard, Gesine Meissner, Norica Nicolai, Antigoni Papadopulu (Antigoni Papadopoulou)
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Roger Helmer, Jacek Włosowicz

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	29.9.2011
Izid končnega glasovanja	+: 49 -: 0 0: 2
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Jan Philipp Albrecht, Sonia Alfano, Alexander Alvaro, Roberta Angelilli, Viliija Blinkevičiūtė, Mario Borghezio, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Simon Busuttil, Carlos Coelho, Rosario Crocetta, Tanja Fajon, Hélène Flautre, Kinga Gál, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Salvatore Iacolino, Livia Járóka, Juan Fernando López Aguilar, Monica Luisa Macovei, Clemente Mastella, Véronique Mathieu, Nuno Melo, Louis Michel, Jan Mulder, Antigoni Papadopulu (Antigoni Papadopoulou), Georgios Papanikolaou (Georgios Papanikolaou), Carmen Romero López, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Renate Sommer, Valdemar Tomaševski, Kiriakos Triantafyllidis (Kyriacos Triantaphyllides), Wim van de Camp, Axel Voss, Renate Weber, Tatjana Ždanoka
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Edit Bauer, Anna Maria Corazza Bildt, Cornelis de Jong, Ioan Enciu, Monika Hohlmeier, Franziska Keller, Marija Nedelčeva (Mariya Nedelcheva), Hubert Pirker, Debora Serracchiani, Gianni Vattimo
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Ricardo Cortés Lastra, Anna Rosbach, Andrea Zannoni